

Velfærdsministeriet
Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K.
E-mail: sm@sm.dk

5. marts 2008

Vedrørende høring om forslag til lov om ændring af lov om social service og lov om friskoler og private grundskoler m.v., J.nr. 2007-5228

I foreningerne Hjernebarnet og Hjerneaktiv er vi utroligt glade for, at der nu sættes politisk handling bag vores mangeårige ønske om at få en permanent og landsdækkende ordning, som giver familier med børn med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne mulighed for at få økonomisk støtte til at hjemmetræne barnet.

Lovforslaget virker generelt gennemarbejdet, idet der tages højde for en række af de problemer, der kan forekomme, når loven skal anvendes i kommunerne. Endvidere imødekommer lovforslaget i vidt omfang de behov, som en familie, der hjemmetræner, vil have, herunder at familier, der hjemmetræner, får støtte til alle typer udgifter ved hjemmetræningen, dvs. tabt arbejdsfortjeneste, kurser i Danmark, hjælpere og træningsredskaber, samt at familierne får mulighed for at kombinere et dagtilbud med hjemmetræning.

Følgende dele af lovforslaget skal specifikt kommenteres:

- Det er ifølge lovforslaget en betingelse for at få støtte, at hjælp udført i hjemmet skal imødekomme barnets eller den unges behov, samt at forældrene skal være i stand til at udføre opgaverne.

Ifølge lovforslaget skal Velfærdsministeren fastsætte regler om samarbejdet med forældrene, udredning af barnets eller den unges behov samt om fremgangsmåden ved kommunens behandling, herunder om etablering af kommunale udredningsteams og visitationsudvalg.

Vi er meget beroliget ved, at Velfærdsministeren opstiller disse objektive kriterier, herunder for hvornår hjælp udført i hjemmet imødekommer barnets eller den unges behov. De objektive kriterier er helt afgørende for, at man undgår den usaglige forskelsbehandling af familier i samme situation, der bor i forskellige kommuner. Samtidig er det åbenbart, at disse regler, der skal fastsættes af Velfærdsministeren, bliver helt afgørende for, hvordan loven kommer til at fungere i praksis.

Det er især væsentligt, at de regler, der kommer til at gælde for muligheden for at kombinere hjemmetræning med institutionstilbud bliver udformet så fleksibelt, at det muliggør, at børnene – når de er klar til det - også kan udvikle deres sociale kompetencer i miljøer udenfor hjemmet.

Idet vores foreninger repræsenterer 250 personer, der enten har udført hjemmetræning eller hjemmetræner p.t., har vi stor erfaring med og viden om den faktiske sagsbehandling på området. Vi vil af denne grund meget gerne allerede nu tilbyde at bidrage til arbejdet med udformningen af de objektive kriterier.

- Ifølge lovforslaget fremsætter Velfærdsministeren senest i folketingsåret 2011-12 forslag til revision af § 32, stk. 6-9, i lov om social service. Det foreslås, at bestemmelserne om udførelsen af hjælpen i hjemmet revideres i forbindelse med, at resultaterne fra det dansk/norske forskningsprojekt om Doman og Family Hope Center metoderne foreligger.

Hertil må det anføres, at det er en alvorlig misforståelse at lade hele hjemmetræningsordningen afhænge af et stærkt kritisabelt forskningsprojekt af kun to af de kendte hjemmetræningsmetoder. Det er urimeligt og usagligt, såfremt det kommer til at gå ud over forældre, der hjemmetræner deres barn efter fx ABR-metoden eller Kozijavkin-metoden, såfremt det viser sig, at forskningsprojektet stiller sig negativt overfor Doman- og Family Hope Center-metoderne.

Det var da heller ikke Socialudvalgets hensigt i den beretning, der blev afgivet over B20 i februar 2007, som lovforslaget er en direkte følge af. Her var der netop et ønske, at hjemmetræningsordningen ikke blot skulle omfatte FHC/IAHP/Doman, men også andre hjemmetræningsmetoder, der følger helt andre principper end de førnævnte.

Forslaget om at revidere loven 3-4 år efter den er vedtaget, minder mest om endnu en tidsbegrænset lovgivning på området, hvilket for alt i verden bør undgås. Det skaber oplidende usikkerhed og utryghed blandt familierne med denne tidsbegrænsning – og efter 6 år med forsøgsordningen i servicelovens §138, som kun har vist forøget trivsel i familierne og/eller forøget udvikling hos børnene, bør Folketinget have rigeligt med gode grunde til at vedtage en permanent lov på området!

Såfremt man ønsker at gøre status efter afslutningen af forskningsprojektet af Doman- og Family Hope Center-metoderne, må det kunne gøres på en bedre måde end ved at tage hele loven op til revision.

- Endelig bør det fra vores side nævnes, at de institutter, der udbyder undervisning i de tre hjemmetræningsmetoder, som vores medlemmer benytter, alle er hjemmehørende i udlandet. Vi arbejder løbende på at få de pågældende institutter til at tilbyde undervisning indenfor Danmarks grænser i overensstemmelse med det behov, der er. Ikke desto mindre kan der forekomme situationer, hvor en familie ikke kan få plads på overregnede kurser i Danmark.

I disse situationer, vil det være hensigtsmæssigt, at loven åbner mulighed for, at familier – indenfor maksimumbeløbet - kan få dækket udgiften til kurser i udlandet, når familien dokumenterer, at der ikke er plads på tilsvarende kurser i Danmark.

Vore medlemmer benytter sig ikke på nuværende tidspunkt af f.eks. Sonrise eller Kozijavkin-metoderne, men vi mener også at disse metoder – i overensstemmelse med Socialudvalgets hensigt i den beretning, der blev afgivet over B20 i februar 2007, bør indgå som en mulighed for forældre, der hjemmetræner. Såfremt loven ikke åbner mulighed for

dækning af kursusudgifter i udlandet vil man afskære de svageste familier fra denne mulighed.

Afslutningsvis skal vi endnu engang rose initiativet, intentionerne og handlekraften bag lovforslaget – vi er mange, der er meget taknemmelige!

Med venlig hilsen

Sarah Dalkiær
Formand for Hjernebarnet

Margit Heilmann
Formand for Hjerneaktiv